

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Magis curari à Deo, qui Deum magis curant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

solatio auri atq; argenti, *dulci*: qui autem spem in auro incertam
 Jerem. 2. 19. & sollicitam habent, *rectus*. Dispiciate ergo, quàm *amarum sit*, relin-
 quere Dominum Deum, ac fodere sibi cisternas dissipatas. Duo enim,
 Jerem 2. 13. ait, *mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aqua viua, &
 foderunt sibi cisternas dissipatas, que continere non valent aquas.*

CAPVT XX.

*Non solum Religiosos & peculiare Dei seruos, sed & se-
 culares prodigiosè curatos & pastos.*

- I. E quis autem existimet, Prophetis tantùm, atque
 Apostolis, virisque Eremitis, & Religiosis hanc
 à Deo curam impendi, supererunt & rationes, &
 præter ea, quæ de Lydwina diximus, aliisque,
 alia exempla, quæ demonstrant, hanc pater-
 nam filiorum alendorum prouidentiam, in alios quoque fuisse
 corruatam. *In præmissis veritatis nemo dubitet*, inquit D. Hierony-
 mus. *Sit homo, qui esse debet, & mox addentur ei omnia, propter quem
 facta sunt omnia.* Quidquid est in hoc terrarum orbe, hominis
 causâ, conditum est. Nihil igitur se hominis vtilitati subducat,
 nisi ille se Dei obsequio subducatur. Igitur si homo ad eam, quam
 Deo debet, seruitutem redeat, iure quodam suo, etiam cetera,
 tanquam sua, sibi que debita recuperabit, siue religiosus is sit, siue
 eommuni hominum lege, extra omnem religiosum ordinem, vi-
 uat. Siquidem generali prouidentia Deus omnibus consulit; pe-
 culiari verò filijs suis. Quo quis enim magis filij nomine dignus
 est, eò magis eum curare vniuersi parens debet.
- II. Quòd si Deus etiam lilijs, & passeribus, & capillis capitis
 intendit, prouidentiamque præstat; quòd si solem suum oriri fa-
 cit etiam super iniustos; quantò magis iustis omnia necessaria
 prouidebit? Illud quidem fatendum est, sanctiorem quemque,
 ab omni cura temporali impensius mentem auellere, vt eam to-
 tam possit impendere Deo. Quare sicut ille solum Deum curat,
 ita obligat vicissim Deum, vt illum ita curet, quasi solum curet.
 Non negligit tanta bonitas eos, qui se totos in illam proiecerunt.
 Itaque magis tales curantur, quàm si se ipsos curarent; & maio-
 rem eo-

rem eorum rationem habet Mundi Gubernator, quàm illorum, qui curas animarumque suam quodammodo diuiserunt, aut toti negotijs immerfi seculo seruiunt. Quanquam bonus Deus magis hos etiam ipsos curat, quàm ipsi Deum.

Nec enim desunt exempla. Quàm insperatò succurrit, vsque ad desperationem obsessæ ciuitati? *Factâq, est fames magna in Samaria: & tam diu obsessa est, donec uenundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoris columbarum, quinq, argenteis.* Si fames hæc non fatis magna, considera à matre filium coctum; considera uerba ducis, Elisæo magnam rerum omnium abundantiam in sequentem diem promittente, dicentis: *Si Dominus fecerit etiam cataractas, in cælo, nunquid poterit esse, quod loqueris?* Et tamen totis repente Syriorum castris exterritis, fugientèque & rege & exercitu, quanta omnium cibariorum copia in prædam relicta est? Vnus dies totam sustulit calamitatem; nec citiùs sol noctem pepulit, quàm abundantia penuriam; & inopia rerum omnium, in omnium rerum copiam est cõmutata.

Neque toti tantùm ciuitati prouisum est, sed etiam exiguè mulieri, ad quam Elisæus dixit: *Surge, uade tu & domus tua, & peregrinare ubicunq, repereris: uocauit enim Dominus famem, & ueniet super terram septem annis. Quæ surrexit, & fecit iuxta præceptum hominis Dei; & uadens cum domo sua peregrinata est, in terra Philisthym diebus multis.* Curauit utique hæc mulier familiam, sed vna etiam à cælo curata est, per Prophetam, dum missa est, fame dominante, ubi aleretur. Quod quidem apertis uerbis Prophetam huic mulierculæ antè dixit. Quàm plurimis, non quidem per sermonem hominis, sed per Angeli suggestiõnem, indicat, ut locum mutant, & migrent aliò, ubi eos uult sustentare; qui si ibi manerent, unde, tacita cogitatione suadente, abeunt, fame essent, perituri.

Ipsi Apostoli, cum labore manuum suarum victum quaeritarent, cum retia in undas iactarent & piscarentur, nonne à Domino adiuti sunt? Ad Simonem ait: *Duc in altum, & laxate retia uestra in capturam.* Et respondens Simon dixit illi: *Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus: in uerbo autem tuo, laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt socijs, qui erant in alia naui, ut uenirent, & adiuuarent eos. Et uenerunt, & impleuerunt ambas nauticulas,*

ita ut

III.
2. Reg. 6. 25.

4. Reg. 7. 2.

IV.
4. Reg. 8. 1.

V.
Luc. 5. 5.